

бойното поле препирната си съ Михаила. Проватонъ бѣше заловенъ отъ българскы войскы, и Михаилъ обиколенъ съ окопы, скоро са видѣ обложенъ отъ Андрониковыѣ войскы.

Цѣлъ мѣсець сѣ са готвили враждебныѣ strany да наченжѣ боя, който съ сѣко средство отстраняваше старата Императорица — Теодорина майка, като са обръщаше ту къмъ Михаила, ту къмъ Андроника съ молбы за да ги склони да са погодиѣтъ любовно; и за честь Андроникова трѣба да кажемъ, че той направи първата стѣпка за помиреніе. Михаилъ поиска да му са даде условената частъ отъ Тракія като приде на жена му. Андроникъ склони, но само подъ условіе да признае Михаилъ надъ себе си и закона и властѣта на Византійската Имперія. Но Михаилъ му представи, че туй негово искане е несъобразно, тѣй, щото българскыйтъ царь на когото независимостѣта е оздравена отъ вѣка, неможе да признае надъ себе си императорската властъ. Той му предложи друго условіе за миръ: да промѣни Букелосъ за Созополь, градъ край Черно море. Андроникъ склони и призва Михаила да са посвѣтова съ него за сръбскыѣ работы. Въ ноември на 1328 год. тѣ са събрахъ на брѣга на Черното море, дѣто са и рѣши вече да поченжѣтъ да дѣйствувжѣ сръшу Стефана-Уроша ⁽¹⁵⁾.

§ 54. Злополученъ бой съ Сръбско на 1330.

Този бой не бѣше правъ отъ Михайлова страна. Увлеченъ отъ Андроника, той са готвѣше прѣзъ цѣла 1329 год. за него, и призва еще отъ прѣзъ Дунава и отъ къмъ Сава сѣюзници, Бассерабъ Воевода и Карлъ Робертъ Унгарскый. А на пролѣтъ 1330

⁽¹⁵⁾ Туй свижданье станжло на мѣстото Крѣпостъ между Созополь и Ахило.